

цата ще живѣятъ: за туй отъ такива работи гледатъ да избѣгватъ. Отъ каквато степенъ и да било, по родство не се допускатъ да се женятъ, па ако ще би и най-далечна. Тоже не се допуска храненицата или храненикътъ на нѣкой родители да се ожени за синътъ или дъщерята на сѣщитѣ родители, защото, ако и да сж ги взели тѣ храненици, но тѣ сж ги отхранили и възпитали, та се броятъ тѣхна дъщеря или синъ; и въ нѣкой случай (почти повечето пжти) храненика се бърка въ наслѣдственно право.

Евджилери.—Има прѣдание и се приказва за ония, които сж взематъ близни, че тѣмъ дѣцата не траяли, а умирали, ако ли не би умрѣли, тѣ щѣли да бждатъ мжчени отъ нѣщо, ще бждатъ сакати, келяви и пр.

Храненици неможатъ да се женятъ за чадата на тия, които сж ги прибрали, защото тѣ вече се считатъ братъ и сестра. Това законътъ не допуска, казва баба Петровица.

Еленско. — Уженванъето за близки роднини се счита като *грѣхота*. Казватъ, че такива женени не прокопсвали, не виждали „хаиръ и берекетъ“ (доброденствие и изобилие), даже и умирали. Роденитѣ отъ такъвъ бракъ дѣца, или умирали или излазяли съ нѣкой голѣмъ кусуръ (чудовищни). Показватъ даже на живи примѣри, каквито има, а особно единъ всѣизвѣстенъ М. Ю. плодъ на незаконно оженване на двама членове отъ най-богати фамилии въ Елена. Бракътъ не сж позволявали на роднини по-близки отъ 7 пояса, а по сватовщина и на 5 се женятъ, особено отъ десетина години насамъ, откакъ се е разрѣшило на одного, на двама.

Тѣй като священниците недозволяватъ такивото вѣнчаваня, то се обръщатъ къмъ владици и пр. Това е било особено въ врѣме на гръцкитѣ владици; за туй се разнасятъ много пари.

Гръцкитѣ владици сж оставили въ туй отношение много лошава примѣри за подражание. Въ днешно врѣме е най-обикновенното нѣщо да чуе: „ехъ роднина, нероднина, на ли се обичатъ; като искатъ ще се искупятъ, ще се вземжтъ.“ По тоя начинъ възможността за искупване е станхла всеизвѣстна, защото примѣритѣ сж не единъ, не два. Разказватъ, че и нѣкои архиерейски намѣстници въ Търновско гледали прѣзъ прѣсти на роднинскитѣ бракове. Но, разбира се, че коренътъ на злото е въ главата. Българската черква много е раз-